

“Во сеќавање“

Списанието Воспитание првпат беше објавено пред четвртина век. Во тој период, кој изгледа далечен од оваа гледна точка, предизвиците за издавање на вакво списание беа далеку побројни од денес. Иако не беше дел од Факултетот за образовни науки (тогаш познат како Педагошки факултет), во процесот на надминување на тие предизвици индиректно се вклучи и протоерејот - ставрофор Николче Ѓорѓев од Штип.

Индиректно, но суштински. Компјутерската работа, уредувањето и подготовката на секој број беше среќно преземена обврска, на доброволно ниво од гореспоменатиот пријател на списанието, протоереј – ставрофор Николче Ѓорѓев. Оттогаш, до последните изданија на списанието, тој беше наш доверлив соработник и придружник.

За жал, на 20.03.2024 година списанието го загуби својот доверлив придружник, кога почина протоерејот – ставрофор Николче Ѓорѓев. Овде, не само наша обврска, туку и чесна човечка должност е да се сеќаваме и да му се заблагодариме за сета негова сесрдна поддршка, неуморната и напорна работа и огромниот труд вложен во ова списание. Протоереј-ставрофор Николче Ѓорѓев не се штедеше за ништо, за ништо и за никого. Еден од ретките деонтолози денес - помогна не затоа што е корисно, туку затоа што тоа е наша основна човечка должност. Знаеше дека само во давањето на доброто, убавината и вистината тоа се множи. Затоа, овој број на списанието „Воспитание“ е посветен на нашиот долгогодишен личен пријател и пријател на редакцијата, кој прерано не напушти, човекот, свештеникот, протоерејот – ставрофор Николче Ѓорѓев.

За да ги умножи плодовите на својата работа. И неговата добрина. Да ги зголемиме плодовите од семето посеано пред 25 години и да го подигнеме дневникот на уште поголеми височини. Тоа е нашиот завет и долг кон тоа семе на човештвото.

Благодариме, оче, протоереј – ставрофор Николче Ѓорѓев.

"In Memoriam"

The journal *Vospitanie* was first published a quarter of a century ago. In that period, which seems distant from this point of view, the challenges of publishing such a journal were far more numerous than today. Although he was not part of the *Faculty of Educational Sciences* (then known as the Pedagogical Faculty), the archpriest – staurophor Nikolche Gjorgjev from Stip joined indirectly in the process of surpassing of those challenges. Indirectly, but essentially. The computer work, editing and preparation of each number was a happily taken obligation, on a voluntary level by the above-mentioned friend of the journal, the archpriest – staurophor Nikolche Gjorgjev. Since then, until the last numbers of the journal, he was our trusted collaborator and companion.

Unfortunately, on 20.03.2024 the journal lost its trusted companion, when the archpriest – staurophor Nikolche Gjorgjev passed away. Herein, it is not only our obligation, but also an honest human duty to remember and thank him for all his wholehearted support, tireless and hard work and the enormous effort invested in this journal. The archpriest – staurophor Nikolche Gjorgjev didn't spare himself for nothing, in nothing and for nobody. One of the few deontologists today – he helped not because it is useful, but because it is our basic human duty. He knew that only in giving of good, beauty and truth, it is multiplied.

Therefore, this number of the journal *Vospitanie* is dedicated to our long-time personal friend and friend of the editorial office, who left us too soon, the man, the priest, the archpriest – staurophor Nikolche Gjorgjev. In order to multiply the fruits of his work. And his goodness.

Let's increase the fruits from the seed sown 25 years ago and raise the journal in even greater heights. That is our vow and debt to that seed of humanity.

Thank you, father, archpriest – staurophor Nikolche Gjorgjev.